

89. Густавъ Адолфъ, король Шведскій.

Кога-то начала да ся разидува Валленштайнова-та войска, въ Германіѣ ся изненадѣно появили сильный защитники протестантскы — храбрый и благородный король Шведскій *Густавъ Адолфъ*. Той пристигналъ съ 15,000 войска съ корабли въ *Помераніѣ* (въ сѣвернѣ Германіѣ), за да ся съедини тамъ съ протестанты-тѣ и да иде противъ католици-тѣ. Въ Виеннѣ ся смѣяли на това негово предпріятіе, наричали Адолфа за смѣхъ, снѣжный царь, и мыслили, че щатъ лѣсно да испѣдять таж неговѣ ничтожны войска изъ Германіѣ. Но католици-тѣ ся излѣгали. Густавъ Адолфъ истинѣ ималъ мало войска; но тя ся състояла изъ такывы храбры и отличны солдаты, каквы-то до тогыва още не были виждали въ Германіѣ. Тѣи на лице не были хубави, но были научени на мѣчнотіи, походный животъ и на строгъ порядкъ. Король-тѣ имъ не позволявалъ нити да ся карать, нити да пѣянувать, нити въ карты да играють и заповѣдувалъ имъ всегда съ молитвѣ да начнувать сраженіе.

Протестантскы-тѣ князове испрѣво ся бояли да ся вдигнуть противъ императора и нещеляли да ся съединѣтъ съ Густава Адолфа. Заради това былъ той принужденъ да ся бѣе не само съ католици-тѣ, но и съ нѣкои отъ протестантскы-тѣ князове. Но храбри-тѣ Шведи не губили надеждѣ. Гдѣ-то ся тѣи появлявали, непріятель-тѣ ся принуждавалъ да отстапи отъ тамъ. Най-послѣ начали протестантскы-тѣ князове да прѣминувать камъ Густава Адолфа, а градища-та въ сѣвернѣ Германіѣ единъ по другы да му ся прѣдавать.

Единъ отъ тыя градища — *Магдебургъ* жестоко пострадалъ отъ нападеніе-то на католици-тѣ, кога-то Густавъ Адолфъ неможялъ да избави. Като ся